

Skyldfølelser

Tilhørerne:

Hvad er det bedste råd, du kan give os med hensyn til at leve dette liv?

JJ:

Jeg giver altid det samme råd: Følg det højeste du kender og ved. Du skal ikke følge det højeste, en anden ved, men det højeste som du selv kender til. Hvis nogen, som du enten respekterer meget, eller som er en stor autoritet, siger, at du skal gøre noget, så gør det kun, hvis det er det højeste, du selv ved. Hvis jeg siger, du skal gøre noget andet end det højeste, du kender til, så lad være med at gøre som jeg siger. Uanset hvor meget du respekterer noget menneske, så følg det højeste, som du selv kan se og forstå. Hvis du er tro mod dig selv, så vil du stå foran porten en dag. Hvis du ikke er tro mod dig selv, så må du ud på en omvej og spille en masse tid.

Selv når du følger det højeste, du ved, så vil du begå fejltagelser og finde ting, som du gjorde forkert, men da du følger det højeste, du kender, så vil du rette op på fejlene, når du finder dem. Hvis du er tro mod dig selv og følger det højeste, du ved, så vil du rette fejlene, efterhånden som du finder dem. Når du retter fejlene, efterhånden som du finder dem, så bevæger du dig fremad. Nogle gange tænker vi: ”Jeg lavede denne fejl. Nu er jeg fordømt i al evighed.” Nej, bare bliv ved med at gå fremad. Ordet ”synd” på græsk betyder at skyde forbi målet. Når de gamle grækere skød en pil mod et mål og ikke ramte, så sagde de: ”Åh, jeg har syndet.”

Lad os nu forestille os, at et normalt menneske havde den samme holdning med hensyn til at skyde med bue og pil, som et almindeligt menneske har, når det handler om synd. Vi skyder pilen hen mod målet og rammer ikke. Så skulle man sige: ”Åh, jeg er et forfærdeligt menneske, når jeg gør sådan her. Jeg fortjener slet ikke at skyde flere pile.” Bueskytten hverken siger eller føler sådan. Han fyrer pilen af mod målet og siger: ”Pokkers også, jeg ramte ikke. Giv mig en anden pil.” Han sidder ikke og hænger i et års tid og fordømmer sig selv. På grund af skyld fordømmer vi os selv, så det varer et år eller to, inden vi griber en ny pil. Vi bruger lang tid på at fordømme os selv, og det er simpelthen spild af tid.

Der var en, der spurgte om forsoningen eller Kristi offerdød, som den omtales i Biblen. Den sande hensigt med forsoningen var at fjerne skyld, så vi kan tage en anden pil og skyde igen. Den sande forsoning, som Kristi gav os, skulle fjerne skyldfølelsens magt over os. Skyldfølelse er den mest destruktive energi, der findes. I hebræisk tid plejede man at lægge alle sine skyldfølelser over på en ged og derefter sende den ud i vildmarken.

Tilhørerne:

Er skyld en glamour?

JJ:

Nej, det er det ikke. Det er en illusion, som man skal overvinde. For at komme fuldstændigt af med skyld må vi overskride eller gennemskue en del illusion. Måske ikke al illusion men en god portion af den, da skyld forårsages af illusion. En del af illusionen er, at skyld er virkelig vigtig. At det er

din samvittighed eller Guds stemme, der taler til dig. Nej, det er ikke Gud, der taler til dig, når du føler skyld. Det er dit lavere selv, der taler til dig.

Jeg har ikke skyldfølelse over noget længere, men det betyder ikke, at jeg kører folk ned, bare fordi jeg ikke kan lide dem. Brug din sunde fornuft og sig: Det her er rigtigt, og det her er forkert. Når jeg begår en fejl i dag, så har jeg det ligesom bueskytten, der skyder forbi målet: ”Pokkers også, jeg begik en fejl. Hvad kan jeg gøre for at rette op på den?” Jeg retter op på den og forsøger at lade være med at gentage fejlen. Det gør, at man bevæger sig hurtigere fremad. Den, der ikke føler skyld, og som har gode hensigter, vil bevæge sig hurtigere fremad end den, der går rundt med skyldfølelse.

Tilhørerne:

Bliver vi programmerede fra små af vores forældre eller vores religion til at føle skyld? Jeg ved jo, at vi nogle gange går rundt og straffer os selv så meget, at det kan tage mange år, måske ti år, inden vi kommer videre. Men en dag indser man, at man er i gang med at spilde sit liv, men hvor kommer skyldfølelsen fra?

JJ:

Lad os forestille os, at din baby døde, og at det betød alting for dig. Måske var du ikke opmærksom nok, måske fik den ikke den rigtige medicin eller noget lignende. Nogle mennesker bruger hele deres liv på at fordømme sig selv på grund af sådan noget, men man må simpelthen indse, at man gjorde sit bedste og slippe skyldfølelsen. Den er en illusion.

Men du har ret i, at det man lærer, mens man er ung, kan forårsage en masse skyldfølelse. Jeg var fyldt med skyldfølelser, da jeg var ung, fordi jeg var medlem af mormon kirken og følte mig skyldig over en del ting i forbindelse med kirken. Martin Luther, som grundlagde lutheranismen følte så meget skyld, at han gik til skrifte en halv snes gange om dagen.

Tilhørerne:

Kan man slippe skyldfølelsen gennem bøn?

JJ:

Selv bøn er ikke nok. Da jeg havde de mange skyldfølelser, bad jeg som en gal, men det hjalp overhovedet ikke. Det, der hjælper med at genoprette fred i sindet, er at forstå og gennemskue illusionen. Når man ser illusionen, så løsner skyldfølelserne sig øjeblikkeligt.

Tilhørerne:

Hvad så hvis man har en affære?

JJ:

På grund af sin udvikling vil et menneske, som har gennemskuet skyld, sikkert slet ikke have en udenomsægteskabelig affære og således skuffe og såre en trofast ægtefælle. Det ville være et

tilbageskridt for ham. Men på den anden side vil mange, som undertrykker skyld, gøre det. At gennemskue og at undertrykke skyld er to vidt forskellige ting. Undertrykt skyldfølelse vil altid vende tilbage til personen med renters rente, og den vil også formørke hans åndelige syn.

Uddrag:

Da det blev skrevet, at Jesus frelste verden fra dens synder, var meningen simpelthen, at han efterlod os den undervisning og de eksempler, der var nødvendige, for at verden kunne korrigere sine fejl med hensyn til tro og tænkning.. De fleste mennesker troede ikke på, at et menneske kunne genopstå fra de døde. Jesus rettede denne fejlagtige tro ved at vise sin magt over døden, og således frelste hans verden fra synd med hensyn til denne tro.

Ophæves loven om årsag og virkning (eller karma), når man frelses fra synd, eller når man opnår tilgivelse for sin synd (= at man ikke længere begår fejlen)? Eller med andre ord: hvis du har røvet en bank engang i fortiden, vil tavlen så blive vasket ren, når du indser, at det var en forkert handling?

Nej, Skriften bekræfter ikke dette. Jesus sagde om loven: (Matthæus 5:18) ” Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket.”

Loven om årsag og virkning er en af Guds love, og den vil fortsat gælde, indtil himlen og jorden forsvinder en dag. Hvis forsoningen ikke skulle eller kunne fjerne karma eller loven om årsag og virkning, hvad skulle den så gøre?

Forsoningen fjerner skyld, og skyld har ofte mere med indbildte årsager at gøre end med virkelige.

Et menneske føler altid skyld, når han bryder et bud i sin religion, uanset hvilken religion det er. Jødedommen var en religion, som havde et stort antal love, og de fleste af dem var skabt af mennesker, og der var sikkert ikke én eneste jøde på Jesu tid, som ikke led af skyldfølelse på grund af, at han havde overtrådt noget, som han mente måtte være Guds vilje.

Hvis du føler, at Gud har befalet dig ikke at spise ærter, og du går imod Hans vilje og alligevel spiser ærter, så vil du føle skyld. Selv om ærterne ikke er skadelige på nogen som helst måde, vil du stadig have brug for at komme af med skyldfølelsen. Men så kommer der en frelser og afslører sandheden og fortæller dig, at din skyldfølelse er skabt af en illusion, og din skyld forsvinder på magisk vis. Det er sådan forsoningens magi er.

Disse ord, som Jesus sagde, udtrykker det bedst: ”Du skal kende sandheden, og sandheden vil gøre dig fri.”

Den sande forsoning er en åbenbaring af sandheden, således at illusionen forsvinder, og skylden løftes bort. Og så kan de virkelige fremskridt ske.

Uddrag:

Der findes nogle i dag, som påstår, at karma eller Loven om årsag og virkning kan ophæves eller fjernes. Nogle siger, at den kun eksisterer, fordi vi knytter os til den og tror på, at den findes, eller

fordi vi har fordømmelse inden i os selv. Andre siger, at vi blot skal hæve os op over illusionen om denne verden, og så vil karma ikke længere eksistere.

Jeg er overrasket over denne mærkværdige lære angående karma, som er dukket i new age samfundene i de seneste år, og jeg er nysgerrig efter at vide, hvor den stammer fra. Alle lærde og alle vismænd har i tidligere tider undervist i princippet om årsag og virkning. Det bliver beskrevet ret lige ud i alle hellige skrifter på jorden og i inspirerede bøger fra nyere tid af Blavatsky, Alice A. Bailey og endog i "Et kursus i Mirakler", som er meget ny.

Findes der et nyere kanaliseret skrift, som jeg ikke kender til, som fremfører denne store illusion? Hvis nogen her kan komme med en henvisning til, hvor denne lære stammer fra, kan det måske hjælpe mig til at forstå, hvordan den er opstået, og hvorfor så mange mennesker tror på den uden videre. En anden mulighed er, at mange skaber deres egen version af troen på karma på grund af et ønske om at undgå virkningerne. Forkert anvendt undervisning om karma har været brugt til at gøre de manges sind til slaver, og det er måske, hvad der er ved at ske.

Illusionen kan gennemskues ved en sammenligning mellem karma og Newtons Lov. Der er en potentiel overensstemmelse, men overensstemmelsen må ses, sådan som den er i virkeligheden.

Så hvori ligger illusionen? I henhold til både Newtons Lov og loven om årsag og virkning – som grundlæggende er Newtons Lov, så kan man sige at krage søger mage eller at lige tiltrækker lige. Loven siger, at for hver eneste handling eller aktion, findes der en tilsvarende og modsat rettet reaktion. Bemærk, at den IKKE siger, at den modsatrettede reaktion er en anden type af kraft, end den, der blev skabt ved den første handling, nej loven taler om "en tilsvarende" kraft. Ordet "modsatrettet" refererer til kraftens retning, ikke til kraften i sig selv.

Der er nogen, som siger, at årsag og virkning sker på samme tid i de højere virkeligheder, hvor der ikke findes tid. Det er måske sandt, men det ophæver ikke karma. Jeg hævder, at det Evige NU ikke er tidløshed, som mange påstår, men en bevidsthed som tillader et valg af tiden. Hvis det var sand tidløshed, sådan som mange tror, så ville intethed være resultatet, og de højere verdener er langt fra at være ingenting.

Nogle forbinder karma med skyld, men skyld skabes gennem illusion, det er sindet, som spiller os et puds på grund af en ydre enhed eller stemme, som tager pladsen væk fra den indre Gud. En ydre stemme får dig til at tro på, at du skal stole på den ydre Guds stemme, og at du bør bøje dit hoved i skam, hvis du ikke følger dens bud. Karma derimod er loven om, at enhver årsag har en virkning.

Lad os forestille os en mormon og en ikke-religiøs person, som drikker kaffe sammen. Den gode mormon vil føle skyld over det, mens den anden ingen skyld vil føle, selv om de udfører den samme handling. Grundlæggende er den sande, fysiske virkning på dem den samme. Men den ene har skyldfølelser, fordi han fejlagtigt tror, at han mishager Gud, mens den anden ingen skyld føler. Da skyld er skabt på grund af en årsag, som i virkeligheden er en illusion, kan den forsvinde øjeblikkeligt, så snart illusionen fjernes. På denne måde fjernede Kristus vores synder; han fordrev megen illusion og fjernede dermed virkningerne af en karma, som vi slet ikke havde, men som vi troede, vi havde.

Forestil jer, at mormon kirken pludselig fortalte menigheden, at de nu gerne måtte drikke kaffe. Al skyldfølelse omkring kaffedrikning ville øjeblikkeligt forsvinde, men den sande effekt fra den

varme drik og fra koffeinen ville være den samme som før i den virkelige verden – årsag og virkning ville være uændrede, men skylden ville forsvinde.

Copyright 2000 by J.J. Dewey, All Rights Reserved